

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΑ. ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΦΥΛΑΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΑ

Τον 3^{ον} αιώνα μ.Χ. στην Αντιόχεια της Συρίας ζούσε ένας Καρχηδόνιος στην καταγωγή, πλούσιος, ευγενής, μορφωμένος και πολύ ικανός στη μαγεία, ο Κυπριανός. Διέθετε τέτοια ικανότητα, ώστε καλούσε τους δαίμονες και τους έστελνε να εξυπηρετήσουν όποια εντολή τους έδινε σε βάρος των θυμάτων του.

Στην ίδια πόλη κατοικούσε μία ευσεβής παρθένος, πιστή χριστιανή, η Ιουστίνα. Τούτη την κόρη ένας νεαρός πλούσιος ειδωλολάτρης με άσωτη ζωή, η Αγλαΐδα, θέλησε να την εμπλέξει στα δίχτυα του. Επειδή όμως όλες του οι προσπάθειες δεν έφεραν αποτέλεσμα, έτρεξε στη μαγική δύναμη του Κυπριανού. Πραγματικά, ο Κυπριανός άρχισε να στέλνει διάφορους δαίμονες, για να ξελογιάσει την Ιουστίνα και να την υποδουλώσει στα αμαρτωλά σχέδια του Αγλαΐδα. Οι δαίμονες γύριζαν άπρακτοι στον Κυπριανό χωρίς να καταφέρνουν καν να πλησιάσουν στην κόρη, διότι, όπως έλεγαν, με το σημείο του Σταυρού τους έκαιγε και δεν μπορούσαν να σταθούν κοντά της. Όμοια άπρακτος γύρισε και ο άρχοντας των δαιμόνων, τον οποίο χρησιμοποίησε στο τέλος ο Κυπριανός ως έσχατο όπλο του.

Η πραγματική αυτή ήττα των δαιμονικών δυνάμεων άνοιξε τα μάτια της ψυχής του Κυπριανού. Κατανόησε την πλάνη του και την ακαταμάχητη δύναμη του Ιησού Χριστού. Έτσι, αληθινά μετανοημένος προσπίπτει στον επίσκοπο Αντιοχείας Άνθιμο, καίει μπροστά του όλα τα μαγικά βιβλία και ζητάει να γίνει χριστιανός.

Μετά την βάπτισή του ο Κυπριανός, ως πρόβατο της ποιμνης του Κυρίου, αξιώνεται σιγά-σιγά να γίνει επίσκοπος. Το έτος 304 μάλιστα στη Νικομήδεια μαζί με την Ιουστίνα υφίστανται μαρτυρικό δι' αποκεφαλισμού θάνατο. Η μνήμη του αγίου ιερομάρτυρος Κυπριανού και της αγίας παρθενομάρτυρος Ιουστίνης εορτάζεται στις 2 Οκτωβρίου.

Η ΠΑΓΙΔΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Ο βίος των αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης είναι ένα ζωντανό μάθημα για τη

δύναμη της μαγείας, που συντρίβεται από την παντοδυναμία του Χριστού. Δυστυχώς όμως και στην εποχή μας η μαγεία, με τις διάφορες μορφές της, έχει πάρει διαστάσεις επιδημίας. Τα κρούσματα της λευκής και μαύρης μαγείας αυξάνονται επικίνδυνα. Οι μάγοι, οι πνευματιστές, οι εξορκιστές, οι οραματίστριες, οι μέντιουμ, οι αστρολόγοι κ.λ.π. πληθαίνουν όλο και περισσότερο και κάνουν χρυσές δουλειές. Είναι και αυτό ένδειξη της απομάκρυνσής μας από τον αληθινό Θεό. Η πίστη στο Θεό και η ζωντανή σχέση μαζί Του, έχουν ατονήσει. Ο άνθρωπος αισθάνεται ανασφαλής, νοιώθει το κενό και προσπαθεί να το υποκαταστήσει με τη μαγεία και τον αποκρυφισμό. Είναι παρατηρημένο από την ιστορία ότι όσο η πίστη των ανθρώπων στον ζώντα Θεό ατονεί, τόσο αναβιώνει η μαγεία και αυξάνουν οι μάγοι. Στις μέρες μας πολύ συχνά βλέπουν το φως της δημοσιότητας γεγονότα συγκλονιστικά και ιστορίες φρικιαστικές με πρωταγωνιστές μάγους, σατανιστές κι ένα σωρό τσαρλατάνους και αγύρτες. Τα μέσα που χρησιμοποιούν είναι μαγικά ξόρκια και φυλαχτά, δαιμονικές επικλήσεις και μαγγανείες, σατανιστικές τελετουργίες με ζωοθυσίες και ανθρωποθυσίες. Οι συνέπειες στη ζωή εκείνων που καταφεύγουν στη μαγεία, είναι τραγικές. Ξεκινούν με την ελπίδα ότι θα λύσουν τα προβλήματά τους και καταλήγουν σε σύγχυση και αδιέξοδο, σε μαρασμό και κατάθλιψη, σε ψυχοσωματική και οικονομική εξουθένωση.

Κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας, λόγω και της αμάθειας των Χριστιανών η μαγεία ήταν αρκετά διαδεδομένη. Αυτό το βλέπουμε και στη διδασκαλία δύο μεγάλων αγίων, του αγίου Κοσμά του Αιτωλού και του αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, οι οποίοι προσπάθησαν να αφυπνίσουν τους χριστιανούς. Ειδικά ο άγιος Νικόδημος αντιμετωπίζοντας το θλιβερό αυτό φαινόμενο, εκφράζει τη θλίψη του για την τραγική κατάσταση των χριστιανών της εποχής του, οι οποίοι ουσιαστικά έρχονταν αντιμέτωποι με τον Χριστό, γιατί ο μεν Χριστός με το σταυρικό του θάνατο νίκησε όλες τις αρχές κι εξουσίες των δαιμόνων, ενώ οι χριστιανοί τους αναδεικνύουν πάλι νικητές και τροπαιούχους με τις διάφορες μαγείες τους. Ο Χριστός απάλλαξε από τη δουλεία και τυραννία του διαβόλου τον κόσμο και τους Χριστιανούς και αυτοί, με τη μαγεία, τον ξαναφέρνουν στον κόσμο και τον ξανακάνουν τύραννό τους

ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ

Με τον όρο μαγεία εννοούνται πολλές πράξεις. Δεν εξαντλείται, η μαγεία μόνο σε μία ενέργεια, το να καταφύγει, δηλαδή, κανείς σε μάγους και μάγισσες. Η ανάλυση που θα ακολουθήσει, την οποία δανειζόμαστε από τον άγιο Νικόδημο, θα δείξει την ευρύτητα της μαγείας και των μάγων.

Κατ' αρχήν πρέπει να σημειωθεί ότι η μαγεία δεν είναι ανεξάρτητη από τις σατανικές και διαβολικές ενέργειες. Αφού ο διάβολος χωρίστηκε από τον ένα Θεό, έγινε «νους ποικίλος και πολυμέριστος». Έτσι και τα είδη της κακίας και των μαγικών που επινόησε και έσπειρε στους ταλαίπωρους ανθρώπους, είναι ποικίλα, σχεδόν αναρίθμητα. Ας δούμε τα βασικότερα είδη, όπως τα περιγράφει ο άγιος Νικόδημος.

Πρώτο είδος είναι «η κυρίως και καθαντό λεγόμενη μαγεία», που είναι η μέθοδος εκείνη δια της οποίας οι άνθρωποι έρχονται σε επικοινωνία με τους δαίμονες, για να τους ρωτήσουν διάφορα θέματα που τους απασχολούν. Όσοι ασκούνται σ' αυτή την τέχνη λέγονται μάγοι. Κατά την αντίληψη των μάγων οι δαίμονες χωρίζονται σε τρεις κατηγορίες. Είναι οι ανώτεροι, που βρίσκονται στους αιθέρες και είναι αγαθοποιοί, είναι οι μέσοι, που βρίσκονται στην γη και χωρίζονται σε καλούς και κακούς, και ακόμη καθολοκληρίαν κακούς. Βέβαια, στην ορθόδοξη διδασκαλία δεν γίνεται αυτή η διάκριση, αφού όλοι οι δαίμονες

είναι κακοί και δεν είναι δυνατό να υπάρχουν δαίμονες που να είναι ολιγότερο κακοί η να είναι αγαθοί. Μόνον οι άγγελοι είναι αγαθά πνεύματα, που δοξάζουν τον Θεό και υπηρετούν τον άνθρωπο στη σωτηρία του.

Δεύτερο είδος μαγείας είναι η μαντεία και όσοι ασχολούνται με αυτό το είδος λέγονται μάντις. Οι άνθρωποι αυτοί συνδέονται με τον διάβολο, παραδίδουν τον εαυτό τους στους δαίμονες «και δια μέσου της παλάμης της χειρός των η της λεκάνης η των θυσιών η απατηλών εμπλάστρων η άλλων τοιούτων σημείων νομίζονται ότι προλέγουν εκείνα όπου μέλλουν να γίνουν».

Τρίτο είδος είναι η γοητεία, και όσοι την ασκούν λέγονται γόητες. Στην κατηγορία αυτή ανήκουν εκείνοι που θρηνούν πάνω στα μνήματα και επικαλούνται τους δαίμονες για να κάνουν κάποιο κακό στους ανθρώπους. Γόητες είναι εκείνοι που βλέπουν φαντασίες στα μνήματα και καίνε τους λεγόμενους βρυκόλακες.

Τέταρτο είδος είναι η λεγόμενοι γητεία, και όσοι ασχολούνται με αυτό το είδος λέγονται γητευτές, οι οποίοι μαζί με την επίκληση των δαιμόνων αναμιγνύουν «και τους ψαλμούς του Δαβίδ και τα ονόματα των αγίων και του Χριστού και της Θεοτόκου».

Πέμπτο είδος είναι η επαοιδία και όσοι εξασκούν αυτό το είδος μαγείας λέγονται επαοιδοί, οι οποίοι ελκύουν τους δαίμονας «με κάποιας επωδός και καλέσματα «καθώς επίσης και εκείνοι που «με την διαβολική τέχνη και μαγεία δένουσι τα ανδρόγυνα».

Έκτο είδος μαγείας είναι η φαρμακεία, και όσοι την μεταχειρίζονται ονομάζονται φαρμακοί, «οι οποίοι δια της μαγικής τέχνης κατασκευάζουσι κάποια φαρμακερά ποτά, η δια να θανατώσουν τινά, η δια να σκοτίσουν τον εγκέφαλό του, η δια να τον ελκύσουν εις την σαρκική αγάπη αυτών, τα οποία μάλιστα μεταχειρίζονται οι γυναίκες προς τους άνδρας, δια να τραβήξουν αυτούς εις έρωτα».

Έβδομο είδος είναι η οιωνοσκοπία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται οιωνοσκοποί, οι οποίοι προσέχουν τα ζώα, τα πουλιά, την ατμόσφαιρα, τον ήλιο, την σελήνη και δι' αυτών νομίζουν πως βλέπουν το μέλλον των ανθρώπων. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται και οι άνθρωποι που πιστεύουν σε μοίρες, σε ριζικά, σε στοιχιά, σε ποδαρικά και σε όνειρα, όσοι έχουν προλήψεις για διάφορα πράγματα.

Όγδοο είδος μαγείας είναι η νεφοδιωκτική και όσοι εργάζονται με αυτήν λέγονται νεφοδιώκτες, «οι οποίοι παρατηρούντες τα σχήματα των νεφελών, και μάλιστα όταν βασιλεύει ο ήλιος, προλέγουν τα μέλλοντα».

Ένατο είδος μαγείας είναι η αστρολογία, και όσοι ασχολούνται με αυτήν λέγονται αστρολόγοι. Οι αστρολόγοι πιστεύουν ότι οι άνθρωποι διευθύνονται από την κίνηση του ουρανού και των αστερών και βέβαια όλα τα πάθη της ψυχής τα αποδίδουν στα αστέρια. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται τα ωροσκοπία, με τα οποία ασχολείται πολύ ο σημερινός άνθρωπος. Το λάθος είναι ότι τα αστέρια θεωρούνται ως θεοί, ενώ στην πραγματικότητα οι αστρολόγοι κάνουν το έργο αυτό με τη συνεργία των δαιμόνων. Και όταν ακόμη η αστρολογία είναι για απάτη, για εκμετάλλευση και τότε αποπροσανατολίζει τον νουν των ανθρώπων από τον Θεό στην δημιουργία και τον γεμίζει με φαντασίες και απάτες. Υπάρχει και κάποια άλλη σημαντική παράμετρος. Αν πράγματι την ζωή μας την κανονίζουν τα αστέρια, σημαίνει ότι α) είμαστε ανελεύθεροι και β) δεν έχουμε ευθύνη για τις πράξεις μας. Έτσι π.χ. ο εγκληματίας μπορεί να ισχυριστεί άνετα ότι δεν φταίει αυτός για το έγκλημα που διέπραξε, αλλά τα άστρα! Και μόνον απ αυτό μπορούμε να καταλάβουμε τι επιπτώσεις έχει η αποδοχή της αστρολογίας στη ζωή των ανθρώπων .

Δέκατο είδος μαγικών είναι τα λεγόμενα φυλακτάρια και όσοι ασχολούνται με το είδος αυτό λέγονται «φυλακτήριοι». Στην κατηγορία αυτή υπάγονται οι

άνθρωποι εκείνοι που κάνουν διάφορα φυλακτά, τα οποία τυλίγουν με μια μεταξωτή κλωστή, και γράφουν επάνω σ αυτά δαιμονικά ονόματα. Φυλακτήριοι λέγονται και εκείνοι που πιστεύουν σε τέτοια δαιμονικά φυλακτά, τα κρεμούν πάνω τους και νομίζουν ότι κατ αυτόν τον τρόπο θα απαλλαγούν από ασθένειες και βασκανίες ανθρώπων. Ενδέκατο είδος μαγείας είναι οι λεγόμενοι κλήδονες, οι οποίοι παρατηρούν τα μέλλοντα με λόγους και κλήσεις. Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται όσοι ανάβουν πυρκαγιές και μ αυτές παρατηρούν το μέλλον των ανθρώπων, οι εγγαστρίμυθοι «οι από κοιτίας φωνούντες και λέγοντες μύθους και μαντείας», καθώς και εκείνοι που παρατηρούν τα σπλάχνα των ζώων και άλλα γεγονότα για να βλέψουν το μέλλον των ανθρώπων.

Δωδέκατο είδος μαγείας είναι κυρίως αυτό που θα μπορούσαμε σήμερα να ονομάσουμε πνευματισμό, κατά το οποίο υψώνονται στον αέρα, «το να παίρνουν μερικοί ιερείς κηρία πίσσινα και να πηγαίνουν μέσα εις βουνά και λαγκάδια και εκεί να τα ανάπτουν και φορένοντες ανάστροφα τα ιερά των να διαβάζουν την Σολομωνικήν η μάλλον ειπείν διαβολικήν και ούτω να κάμνουν να αποθαίνουν οι εχθροί των η να ψοφούν τα ζώα των». Στην κατηγορία αυτή συγκαταλέγονται και εκείνοι που τρέχουν σε μάγους για να λάβουν την βοήθειά τους για να νικήσουν κάποιον με τον οποίον βρίσκονται σε έχθρα.

Δέκατο τρίτο είδος μαγείας και μαντείας είναι «το να βαστάζουν τινές κόσμιοι Χριστιανοί, τας ιεράς εικόνας του αγίου Γεωργίου, του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, και άλλων αγίων εις τους ώμους των, εν τω καιρώ των πανηγύρεων αυτών, και να τρέχουν ωσάν τρελοί και δαιμονισμένοι εδώ και εκεί μέσα εις βουνά και λαγκάδια, και να κτυπούν πότε εις ένα μέρος και πότε εις άλλο με τας αγίας εικόνας, περιρρέομενοι από τον ιδρώτα τάχα δια το βάρος των αγίων εικόνων, και προμαντεύοντες κάποια τινά, και φανερώνοντες εκείνα, όπου τινές έχασαν και άλλα όμοια».

Παρατηρώντας τα είδη μαγείας, όπως τα παρουσιάζει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, βλέπουμε ότι πολλά από αυτά συνδέονται μεταξύ τους, οπότε δεν πρόκειται για ανεξάρτητα είδη. Ωστόσο όμως μπορούμε και να διακρίνουμε για να τα κατανοήσουμε καλύτερα. Όλα αυτά ενεργούνται με τη δύναμη των δαιμόνων. Επίσης βλέπουμε και την ελεεινή κατάσταση των ανθρώπων της εποχής εκείνης, που έκαναν πολλά παράδοξα και αντιχριστιανικά πράγματα, έχοντας όμως την εξωτερική πίστη στο Χριστό. Γι' αυτό ο άγιος Νικόδημος θα πει χαρακτηριστικά ότι αν και «εις το φανερόν λατρεύουσι τον αληθινόν Θεόν, εις το κρυφόν όμως αρνούνται τον Θεόν και λατρεύουσι τον διάβολον». Πρόκειται για λατρεία των δαιμόνων. Το φοβερότερο από όλα είναι, όπως είδαμε πιο πάνω, ότι υπήρχαν και μερικοί ιερείς που ασκούσαν την Σολομωνική η πνευματισμό. Υπήρχε πλήρης αμάθεια.

Ο ΘΕΟΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΙ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ

Όλα αυτά είναι εντελώς απαράδεκτα να γίνονται από χριστιανούς. Ήδη ο Θεός απαγόρευσε αυστηρά στους Εβραίους να ασχολούνται με τα μαγικά. Και αν αυτά απαγορεύονταν στους Εβραίους που ήσαν πνευματικά νήπια, πόσο μάλλον απαγορεύονται στους χριστιανούς, τα τέκνα της αλήθειας και της χάριτος του Ευαγγελίου;

Στο Δευτερονόμιο ο Θεός προστάζει τους Εβραίους: «Να μη βρεθεί σε σένα (Ισραήλ) κανένας, που να καθαρίζει το γιο του και τη θυγατέρα του με τη φωτιά, κανένας που να μαντεύει μαντείες, που να προβλέπει τα μέλλοντα με φωνές (κλήδονες) και παρατηρήσεις σημείων (οιωνών), μάγος που ν' ασχολείται με εσαιοιδία, εγγαστρίμυθος και τερατοσκοπός, που να καλεί τους

νεκρούς». (Δευτ. 18, 10). Στο Λευιτικό, μάλιστα, προσθέτει να μην πλησιάζει κανένας εκείνους που κάνουν αυτά τα πράγματα για να μην μολυνθεί: «Να μην προσκολληθείτε (σε μάγους) και μολυνθείτε απ' αυτούς, εγώ είμαι ο Κύριος και ο Θεός σας» (Λευιτ. 19, 26).

Ο Θεός απαγορεύει, τα μαγικά επειδή οδηγούν τόσο εκείνους που τα χρησιμοποιούν, όσο και εκείνους που τα ζητούν, στην προσκύνηση και τη λατρεία των δαιμόνων. Γι' αυτό και αποτελούν θανάσιμη αμαρτία. Από την άλλη, πάλι, τα μαγικά δεν μπορούν να προσφέρουν καμία ωφέλεια. «Οι μαντείες και οι οιωνισμοί και τα όνειρα είναι μάταια», λέει η Γραφή (Σειράχ 34, 5)

Γι' αυτό το λόγο οι άγιοι Απόστολοι δίνουν εντολή στους Χριστιανούς να μη χρησιμοποιούν κανενός είδους μαγικά: «ου μαγεύσεις, ου φαρμακεύσεις» (Διαταγ. 7, 3) «φεύγετε...επαιδός, κλήδονας, μαντείας, καθαρισμούς, οιωνισμούς ορνιθοσκοπίας, νεκρομαντείας, επιφωνήσεις».

Η εκκλησία θεωρεί μεγάλο αμάρτημα την ενασχόληση με τη μαγεία και ορίζει μεγάλα επιτίμια. Ο 61^{ος} Κανόνας της 6^{ης} Οικουμενικής Συνόδου ορίζει επιτίμιο έξι χρόνων. Εκείνους δε που επιμένουν σ' αυτά τους αφορίζει. Ο Μ. Βασίλειος τους κατατάσσει με τους φονεύσαντες θεληματικά και τους κανονίζει να μην κοινωνούν για είκοσι χρόνια. Και τούτο γιατί η μαγεία δεν είναι ένα απλό πταίσμα, αλλά άρνηση του Θεού.

Είναι χαρακτηριστικό ότι βασική προϋπόθεση για να βαπτισθεί κανείς και να γίνει μέλος της εκκλησίας, είναι πριν απ' όλα να αρνηθεί το διάβολο και να δηλώσει ότι θέλει να «συνταχθεί» με το Χριστό. Ο μέλλον να βαπτισθεί ερωτάται από τον ιερέα: «Αποτάσσει τω σατανά και πάσι τοις έργοις αυτού και πάσι τοις αγγέλοις αυτού, και πάσι τη λατρεία αυτού και πάσι τη πομπή αυτού;» Ο κατηχούμενος απαντάει τρεις φορές «αποτάσσομαι». Έπειτα ο ιερέας τον καλεί να «φτύσει» το διάβολο, τα έργα του, τη λατρεία του, την πομπή του, για να δείξει ότι πλέον δεν έχει καμία σχέση μαζί του. Αυτή όμως την τόσο σημαντική πράξη, οι χριστιανοί τη λησμονούν. Επιστρέφουν και πάλι στην προ Χριστού ζωή. Φεύγουν, αρνούνται τον Χριστό και πηγαίνουν πάλι στον διάβολο.

ΓΙΑΤΙ ΚΑΤΑΦΕΥΓΟΥΝ ΣΤΗΝ ΜΑΓΕΙΑ

Υπάρχουν πολλοί λόγοι. Αναφέρουμε τους κυριότερους.

α) Από περιέργεια:

Ο άνθρωπος είναι πάντα φιλοπερίεργος και τα περίεργα φαινόμενα το προκαλούν το ενδιαφέρον. Στη μαγεία πράγματι ο σατανάς παρουσιάζει περίεργα πράγματα. Είναι το δόλωμα για να τους φέρει κοντά του. Αντίθετα ο Θεός δεν χρησιμοποιεί ποτέ αγυρτείες και τεχνάσματα μαγικά. Τα θαύματά του έχουν σωτηριολογικό περιεχόμενο και δεν γίνονται ποτέ για λόγους εντυπωσιασμού. Υπάρχει επομένως, μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο θαύμα και στην αγυρτία.

β) Για να επικοινωνήσουν δήθεν με τους νεκρούς.:

Ο θάνατος κάποιου προσφιλούς προσώπου είναι αναμφισβήτητα ένα συγκλονιστικό γεγονός, που προκαλεί αναστάτωση και προβληματισμό στα συγγενικά και φιλικά πρόσωπα. Κάποιοι απ' αυτούς καταφεύγουν στους μάντεις που τους υπόσχονται αυτή την πολυπόθητη επικοινωνία. Όμως όλο αυτό το σκηνικό είναι μία επικίνδυνη απάτη. Ο μάντης μόνο με τα πονηρά πνεύματα επικοινωνεί και αυτά είναι που αποκρίνονται μόνο και μόνο για να παρασύρουν τον άνθρωπο.

γ) Για να γνωρίσουν το μέλλον:

Πόσοι άνθρωποι ανασφαλείς δεν καταφεύγουν σε μάγους, καφετζούδες και χαρτορίχτρες για να μάθουν τι θα τους συμβεί στο μέλλον, για το ποια θα είναι η μοίρα

τους, ακόμη και για το πού θα βρουν κάποιο θησαυρό; Είναι να απορεί κανείς με την τόση αφέλεια. Αν οι κάθε είδους τσαρλατάνοι γνώριζαν το μέλλον, θα γνώριζαν πρώτα το δικό τους. Αν είχαν την ικανότητα να βρίσκουν κρυμμένα πράγματα, θα έβρισκαν όλους τους κρυμμένους θησαυρούς, η τον αριθμό του λαχείου που θα κερδίσει. Αν είχαν την ικανότητα να κάνουν ανακαλύψεις, θα έβρισκαν το φάρμακο του καρκίνου, θα πλούτιζαν και δεν θα είχαν ανάγκη να «φορολογούν» τους αφελείς.

δ) Για να βρουν θεραπεία:

Ο πόνος κάνει πολλές φορές τους ανθρώπους να καταφεύγουν στους μάγους για να θεραπευθούν από αρρώστιες. Όμως είναι δυνατό ο διάβολος που είναι «ανθρωποκτόνος» που θανάτωσε με τη σατανική συμβουλή του όλο το ανθρώπινο γένος, να θεραπεύσει τον άνθρωπο; Και αν ακόμη το κάνει, θα είναι προσωρινό ξεγέλασμα για να παρασύρει τον άνθρωπο και να τον κερδίσει ολοκληρωτικά.

ε) Για να εκδικηθούν:

Είναι οι άνθρωποι που άφησαν στην καρδιά τους να φωλιάσει ο διάβολος και συννεργάζονται μαζί του για να εκδικηθούν τους εχθρούς τους.

στ) Από αφέλεια:

Πολλοί ξεγελιούνται κι παρασύρονται από άλλους. Δεν το θεωρούν κακό, αφού πάνε «για καλό». Βλέπουν μάλιστα στο δωμάτιο του μάγου πολλές φορές ακόμη και εικόνες. Ή τον ακούν να τους συμβουλεύει να κάνουν αγιασμό, λειτουργία κ.λ.π. Αγνοούν ότι όλα αυτά είναι τεχνάσματα του πονηρού που χρησιμοποιεί τα πάντα για να ξεγελάσει τον άνθρωπο.

ζ) Από την μη ανάληψη της ευθύνης:

Τέλος μια μεγάλη μερίδα ανθρώπων που προσφεύγουν στους μάγους, είναι αυτοί που διακρίνονται από μία εσωτερική ανελευθερία, και αποφεύγουν με κάθε τρόπο να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεών τους. Γι' αυτό και ό,τι κακό τους συμβαίνει, ψάχνουν να βρουν εξωτερικές αιτίες, ότι κάποιος άλλος φταίει για την δική τους κακοδαιμονία. Δεν θέλουν να κοιτάζουν την εσωτερική τους κατάντια και να αγωνιστούν για να την διορθώσουν. Δεν θέλουν να αλλάξουν τρόπο ζωής. Γι' αυτό και πρέπει να ρίξουν αλλού τις ευθύνες. π.χ. Έχει κάποιος μια διαπροσωπική δυσκολία, είναι αντικοινωνικός και επομένως δεν μπορεί να παντρευτεί; Αντί να προσπαθήσει να διορθώσει τον εαυτό του βρίσκει την εύκολη λύση: «Μου έκαναν μάγια» και τρέχει στους αγύρτες να του τα λύσουν. Ζητάει, δηλαδή, τη μαγική λύση, που δεν χρειάζεται κόπο και αγώνα. Άλλος πάλι, ζει μ' έναν αρρωστημένο τρόπο ζωής και κάποτε αρρωσταίνει. Δεν προβληματίζεται γι' αυτό, δεν αναλαμβάνει την ευθύνη του για την αρρώστια του, δεν θέλει να αλλάξει τρόπο ζωής, αλλά ψάχνει να βρει κάποιους εχθρούς που τον επιβουλεύονται και του έχουν κάνει μάγια. Η προσφυγή στο μάγο είναι η πλέον εύκολη και ανώδυνη λύση.

ΠΩΣ ΝΑ ΦΥΛΑΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΓΙΚΑ

Ο άνθρωπος για να γλιτώσει από τη μαγεία και όλα τα σατανικά, θα πρέπει:

α) Να αποφεύγει όλ' αυτά με κάθε τρόπο. Να μην έχει καμία σχέση μαζί τους. Διαφορετικά σίγουρα θα βγει ζημιωμένος. Πρώτα οικονομικά: Πολλοί έχασαν περιουσίες στους μάγους, αλλά αυτό είναι το λιγότερο. Έπειτα σωματικά: Κινδυνεύει κανείς να χάσει την υγεία του. Πολλοί έπαθαν νευρικό κλονισμό και σοβαρές ψυχικές παθήσεις. Τέλος ψυχικά: Αυτό είναι το κυριότερο. Με την μαγεία κινδυνεύει κανείς να χάσει την ψυχή του, αφού όπως σημειώσαμε, μη την μαγεία, αρνείται κανείς τον ίδιο το Θεό.

β) Να καταφύγει στη εκκλησία. Μόνον ο άνθρωπος που ζει μέσα στην οικογένεια του Θεού, στο χώρο της εκκλησίας είναι ασφαλισμένος. Ο Κύριος μας το βεβαιώνει: «Τα πρόβατα τα εμά της φωνής μου ακούει, καγώ γινώσκω αυτά, και ακολουθούσι μοι, καγώ ζωήν αιώνιον δίδωμι αυτοίς και ου μη απόλονται εις τον αιώνα, και ουχ αρπάσει τις αυτά εκ της χειρός μου». (Ιωάν. 10, 27-28).

Γράφει ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης: «Για να φυλάγεστε από τα μαγικά και την ενέργεια των δαιμόνων, να έχετε όλοι-μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες- κρεμασμένο στο λαϊμό σας τον τίμιο Σταυρό. Τρέμουν οι δαίμονες τον τύπο του Σταυρού και φεύγουν μακριά όταν τον βλέπουν. Άλλωστε, όπως ομολόγησαν οι ίδιοι στον άγιο Ιωάννη τον Βοστρινό, που είχε εξουσία κατά των ακαθάρτων πνευμάτων, τρία πράγματα φοβούνται περισσότερο: το Σταυρό, το άγιο Βάπτισμα και τη θεία Κοινωνία. Να έχετε επίσης στο σπίτι σας, αλλά και μαζί σας, το άγιο Ευαγγέλιο. Και φυσικά να το μελετάτε. Σ' όποιο σπίτι υπάρχει Ευαγγέλιο δεν μπαίνει ο διάβολος».

(Ας σημειωθεί ότι το σημείο του Σταυρού, τα μυστήρια και τα υπόλοιπα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μας, δεν ενεργούν με μαγικό τρόπο, αλλά χρειάζονται την βαθειά μας πίστη και τον πνευματικό μας αγώνα κάτω από την καθοδήγηση ενός Πνευματικού (ιερέως). Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις, όλα τα αγιαστικά μέσα της Εκκλησίας μένουν ανενέργητα. Όπως επίσης ανενέργητα μένουν και στις περιπτώσεις εκείνες, που τα χρησιμοποιούν οι διάφοροι μάγοι. Αυτοί, προκειμένου να "θολώσουν τα νερά" και να παραπλανήσουν τα αφελή θύματά τους, χρησιμοποιούν σταυρούς, εικόνες, κεριά, λιβάνι, επικαλούνται το όνομα του Χριστού και των αγίων, επαναλαμβάνουν διάφορες προσευχές, συνιστούν την τέλεση ευχελαίου και άλλα).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ως επίλογο δανειζόμαστε και πάλι τη γραφίδα του αγίου Νικοδήμου. «Οι μάγοι, οι μάγισσες και όσοι καταφεύγουν σ' αυτούς, δεν έχουν θέση στη βασιλεία των ουρανών. Χάνουν τον παράδεισο. Και που στέλνονται ; Αλλοίμονο! Στην αιώνια κόλαση μαζί με τους άπιστους, τους ασεβείς και τους ειδωλολάτρες (Αποκ. 21:8). Να πω και κάτι φοβερότερο; Θα κολάζονται χειρότερα κι από τους ειδωλολάτρες. Γιατί αυτοί, όπως γεννήθηκαν στην ασέβεια, έτσι και πέθαναν. Δεν βαπτίστηκαν στο όνομα της Αγίας Τριάδος. Δεν πίστεψαν στον Χριστό. Οι Χριστιανοί όμως, οι βαπτισμένοι, που έγιναν παιδιά του Θεού "κατά χάριν", που τράφηκαν με το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου, πως τόλμησαν κατόπιν και τα καταφρόνησαν και τ' αρνήθηκαν και καταπιάστηκαν με τα μαγικά;

Για την αγάπη του Χριστού, λοιπόν, και για τη σωτηρία της ψυχής σας, φυλαχθείτε, αδελφοί μου, φυλαχθείτε από την μαγεία. Και πάλι σας λέω, φυλαχθείτε! Μην πηγαίνετε σε μάγους και μάγισσες. Σ' όλες τις περιστάσεις και για όλες σας τις ανάγκες να προστρέχετε στην βοήθεια του Θεού, στην προστασία της Θεοτόκου και στις πρεσβείες των αγίων. Έτσι, κι από τις ασθένειες και τις ανάγκες σας θα ελευθερωθείτε, και από την αιώνια κόλαση θα λυτρωθείτε, και την ουράνια βασιλεία θα κληρονομήσετε, «ης γένοιτο αξιωθῆναι πάντας ημάς χάριτι του Χριστού. Αμήν.

Ιερά μονή Σαγματά